

НИН

ЛИЧНИ СТАВ

Ранка Савић

председница
Асоцијације
слободних и
независних
синдиката

ОДГОВОР АЛЕКСАНДРУ ВУЧИЋУ

Ваши проценти се не једу

Познатим ставом „Држава, то сам ја“, без аргумената – осим „Не дам“ – председник је поново обесмислио сваку иницијативу и аргументовани разговор у институцијама система. Он је по ко зна који пут понизио раднике, синдикате, али и своје министре, који су формирали радне групе и озбиљно вредновали нашу иницијативу да недеља буде нерадни дан

Као покретач иницијативе да недеља буде нерадни дан, Асоцијација слободних и независних синдиката је била не само шокирана, него се и дубоко не слаже са ставом Александра Вучића: „Не може нерадна недеља“.

Познатим ставом „Држава, то сам ја“, без аргумената – осим „Не дам“ – председник је поново обесмислио сваку иницијативу, предлог и аргументовани разговор у институцијама система. Он је по ко зна који пут понизио раднике, синдикате, а пре свега своје министре, који су, подсетимо, формирали радне групе и озбиљно вредновали нашу иницијативу.

Што је најважније, он је као председник унизио државу Србију и оно мало преосталих демократских тековина. И то је оно малигно што се наметнуло као општа и обавезна константа у функционисању државе и друштва.

Потребно је кроз партијске мантре све обесмислити, деградирати, искаркирати и онда славодобитно показати своју моћ и универзално наднаравно познавање свега и свачега, обзнанити велике и непобитне истине и разрешити све енигме попут оне „да земља није равна плоча“.

Ми, радници и грађани Србије, живећи у оваквом окружењу, дошли смо до врхунца када постајете двојна личност и не знате коју стварност живите. Ону из режимских дневника или ону кад примите плату, одете на пијацу или када нам на врата закуцају извршитељи због неплаћених комуналних услуга. Зато желим да подсетим председника да рад недељом не посматра само као економску категорију, која се мери бројем купаца, оствареним прометом и профитом.

Питање рада недељом има много значајнији социолошки,

Радници и грађани Србије у оваквом окружењу постају двојне личности и не знају коју стварност живе. Ону из режимских дневника или ону кад приме плату, оду на пијацу или када им на врата закуцају извршитељи због неплаћених комуналних услуга

социјални и здравствени аспект, како на појединца, тако и на породицу и друштво у целини. Недеља није само дан недељног одмора, већ и дан када је породица на окупу. То је дан за заједничке активности, договоре и решавање проблема. Недељом се дешава највећи број спортских и културних манифестација. Недеља је дан за верска и пријатељска окупљања и практично за све аспекте социјалног живота.

Радници који раде недељом и то без икакве накнаде на државне и верске празнике у три смене, као и остали радници и грађани ове земље неће „да иду у друге земље“, већ хоће овде, у својој земљи, да се изборе за основна цивилизацијска права и достојанство рада и радника, која им се кроз законе, политике и постојећу праксу системски укидају. Радници су доведени у систем прекарнијата у коме не само да су препуштени на милост и немилост послодавцима, већ им се укида и право да аргументовано предлажу и траже да недеља буде нерадни дан.

Једини грех ових 200.000 радника је што желе да недељу проведу са својом породицом, да буду код куће кад и сав остали свет. Уосталом за то је АСНС добио подршку и благослов и од покојног патријарха Иринеја. Желим и да поручим нашем председнику да се грандиозни проценти којим нас бомбардују, не једу и не живи се од тога што смо „најбољи“ у Европи и васколикој васељени. За почетак хајде да будемо најбољи у нашој улици, да радници живе бар мало боље, да за почетак могу да купе пуну потрошачку корпу, плате комуналије, школују децу, али и да проведу недељу са својим најближима, децом, родитељима и пријатељима.

Да бисмо дошли до тога, за почетак мора да се зна ко шта ради и шта је чија надлежност. Док председник одређује може – не може, нема бољтика за ову земљу.

Kolika je prosečna zarada u Srbiji?

<http://www.radnik.rs/2021/01/prosecna-zarada-u-srbiji-u-metodoloskom-jazu-izmedu-365-i-510-evra/>

https://bif.rs/2021/01/kolika-je-prosecna-zarada-u-srbiji/?utm_source=rss&utm_medium=rss&utm_campaign=kolika-je-prosecna-zarada-u-srbiji

Republički zavod za statistiku mesečno objavljuje podatke o prosečnoj zaradi u Srbiji. Poslednji objavljeni podatak odnosi se na oktobar 2020. i prosečna zarada koju radnici primaju (bez poreza i doprinosa) za taj meseci iznosi, kako se navodi, više od 60.000 dinara, a bruto zarada (sa porezima i doprinosima) 83.106 dinara.

Ovi podaci bazirani su na podacima Poreske uprave, a obuhvataju – zaposlene sa punim radnim vremenom i radnike na privremenim i povremenim poslovima. Ovaj podatak ne uključuje, između ostalog, naknade isplaćene po ugovoru o delu. Takođe, budući da su podaci zasnovani na informacijama Poreske uprave, odnosno podacima iz obrasca Poreske prijave za porez po odbitku, ovaj podatak ne obuhvata neprijavljene zarade (novac zarađen “na crno”), a ni zarade radnika koji rade sa nepunim radnim vremenom.

Podatak o broju (ne)zaposlenih u Srbiji

Sa druge strane, Zavod za statistiku sprovodi i takozvanu Anketu o radnoj snazi. Na osnovu ove ankete Zavod objavljuje podatak o broju (ne)zaposlenih u Srbiji. Prema ovoj Anketi zaposlenima se, između ostalog, smatraju “lica koja su najmanje jedan sat u posmatranoj sedmici obavljala neki plaćeni posao (u novcu ili naturi)”.

Kao što je napred navedeno, Zavod ne objavljuje podatak o prosečnoj zaradi svih lica koje smatra zaposlenim (koja su radila makar jedan sat i zaradila nešto u novcu ili naturi), već za zarade koristi drugu metodologiju koja obuhvata samo lica koja rade puno radno vreme i imaju prijavljenu zaradu.

Prosečna zarada od 43.000 dinara

Na zahtev Radnik.rs, Zavod je poslao podatak o prosečnoj zaradi za treći kvartal 2020. iz Ankete o radnoj snazi i ova cifra iznosi oko 43.000 dinara i ona je za skoro 20.000 dinara niža od zvanične prosečne zarade koju Zavod objavljuje.

U Zavodu objašnjavaju da se prosečna zarada od 43.000 dinara “ne može koristiti i interpretirati u javnosti kao proizvod zvanične statistike jer nisu zadovoljeni svi kriterijumi koji obezbeđuju tačnost i pouzdanost”. U daljem odgovoru se navodi da je jedan od razloga nepouzdanosti to što je samo 58 odsto ispitanika odgovorilo na pitanje o zaradi u okviru Ankete.

Takođe, kako se navodi u odgovoru Zavoda, “samo 32,8 odsto lica iz kategorije zaposlenih radnika je na pitanje: Koliko je iznosila vaša neto zarada u prošlom mesecu? odgovorilo direktno, navođenjem iznosa zarade, a 25,8 odsto ispitanika je dalo odgovor izborom jednog od ponuđenih platnih intervala”.

Objašnjenje Zavoda nejasno

Istraživačica Fondacije za demokratiju Sarita Bradaš smatra da je ovakvo objašnjenje Zavoda nejasno.

“Ako pitate nekoga o iznosu zarade i date da napiše, on će navesti iznos. Ako ga pitate da li je Vaša zarada u tom i tom intervalu, on će odgovoriti na taj način. Pitanja bi trebalo da su postavljaju na prvi ili na drugi način”, kaže Bradaš.

Bradaš takođe ističe da Zavod za statistiku sprovodi i druge ankete gde građani odgovaraju na pitanja o svojim prihodima, pa se ovi podaci ne smatraju nepouzdanim.

“Niko ne dovodi u pitanje da li su podaci iz Ankete o prihodima i uslovima života tačni gde građani takođe odgovaraju na pitanje koliki su im bili prihodi”, ističe Bradaš.

Bradaš navodi da Međunarodna organizacija rada takođe objavljuje podatak o prosečnoj zaradi za sve države i da je taj podatak upravo baziran na Anketi o radnoj snazi i Zavod za statistiku ga vodi kao nepouzdan.

“Nepouzdan” podatak na sajtu Međunarodne organizacije rada

Na sajtu Međunarodne organizacije rada poslednji objavljeni podatak o prosečnoj zaradi u Srbiji odnosi se na 2019. godinu i iznosi 41.500 dinara. Prema objašnjenju na sajtu ove institucije, ovaj podatak se odnosi na ukupna primanja radnika u novcu ili naturi. Primanja ne uključuju doprinose za socijalno i penziono osiguranje.

Na pitanje portala Radnik.rs da li je Zavod za statistiku dostavio ove podatke Međunarodnoj organizaciji rada iz Ankete o radnoj snazi, iz Zavoda su odgovorili da podatak jeste zasnovan na Anketi koju sprovodi Zavod.

“Republički zavod za statistiku redovno dostavlja anonimizirane baze podataka Ankete o radnoj snazi Međunarodnoj organizaciji rada. Podatak o kome govorite jeste dobijen iz Ankete o radnoj snazi, obradom mikro podataka od strane Međunarodne organizacije rada”, navodi se u odgovoru.

Ipak, iz Zavoda kažu da je njihov podatak o prosečnoj zaradi pouzdaniji od onog koji objavljuje Međunarodna organizacija rada.

“Republički zavod za statistiku izračunava i objavljuje podatak o prosečnoj zaradi iz relevantnijih i pouzdanijih izvora. Od 1965. do 2018. godine se sprovodilo namensko istraživanje o zaradama zasnovano na kadrovskim i računovodstvenim evidencijama poslovnih subjekata, a od 2018. godine raspoloživi su podaci iz evidencije Poreske uprave”, navodi se u odgovoru Zavoda.

Države imaju različite izvore podataka o prosečnoj zaradi

Iz Međunarodne organizacije rada nisu odgovorili na pitanja Radnik.rs u vezi sa podatkom o prosečnoj zaradi u Srbiji. U objašnjenju objavljenom na sajtu te institucije navedeno je da države imaju različite izvore podataka o prosečnoj zaradi i da svaki od tih izvora i metoda imaju svoja ograničenja. Navedeno je da države često računaju prosečnu zaradu na osnovu podataka preduzeća u kojima radnici rade, što je način na koji je i Zavod u Srbiji računao prosečnu zaradu do 2018. godine.

Iz Međunarodne organizacije rada ističu da ovaj pristup ima ograničenja, između ostalog, jer neka preduzeća radnicima isplaćuju deo zarade “na ruke”, što se ne može videti u zvaničnim podacima o zaradama radnika.

Takođe, u objašnjenju se ističe da se nekim metodologijama iz podataka isključuju mala, neregistrovana preduzeća ili domaćinstva koja zapošljavaju radnike, što u nekim zemljama u razvoju čini značajan deo zarada.

DIRECT MEDIA/N1

Trudnice „kolateralna šteta“ mera pomoći – imaće umanjena primanja do 2023.

<https://rs.n1info.com/biznis/umanjena-primanja-trudnica-zbog-mera-pomoci/>

Ekonomska mera koja je prošle godine ponuđena privrednicima da im ublaži ekonomske posledice korone danas u velikoj meri može da ugrozi egzistenciju trudnica i porodilja. Zaposlene trudnice i porodilje u firmama koje su prihvatile da odlože plaćanje poreza i doprinosa, danas imaju manja mesečna primanja. Naime, u obračunu naknade zarade, trudnicama i porodiljama neće se obračunavati meseci za koje poslodavac nije platio dažbine.

Kao da nisu radile, nula dinara – tako će trudnicama i porodiljama biti obračunate naknade zarade za mesece u kojima njihovi poslodavci nisu izmirili, odnosno odložili, plaćanje poreza i doprinosa zbog krize izazvane koronavirusom. Računica je ovakva.

„One će dobiti svoju platu, ali kada im se obračunava plata, računa se poslednjih 18 meseci. U tih 18 meseci, ući će četiri meseca u kojima nisu plaćani porezi, doprinosi. To znači da će se njoj računati 14 puta njena plata, plus ta četiri meseca – četiri nule, i taj iznos će se podeliti sa 18, što znači da će ženama biti umanjene i to znatno umanjene plate na porodiljskom odsustvu. Znači, neće dobiti 100 odsto, iako imaju u kontinuitetu tih 18 meseci, već će dobiti umanjene plate“, objašnjava Jasmina Mihnjak sa portala Bebac.

Aktivisti ukazuju – nije uzet u obzir Zakon o finansijskoj podršci porodicama se decom koji predviđa da se u obračun naknade zarade uzimaju u obzir samo one plate na koje su plaćeni porezi i doprinosi.

„U pitanju je administrativni propust koji je, u svakom slučaju, nedopustiv. Ministarstvo koje je sigurno moralo da oceni tu odluku Vlade, između ostalih ministarstava, tu je Ministarstvo za rad i socijalna pitanja, moralo je da skrene pažnju ministru finansija i Ministarstvu privrede da će se ovakav propust dogoditi, što znači da samo jednim čistim nemarom je, u stvari, došlo do ovakvog propusta“, smatra Tatjana Macura iz Inicijative „Mame su zakon“.

Ministarstvo za rad poručuje – trudnice i porodilje neće biti oštećene. Čim poslodavci izmire poreze i doprinose, razlika će biti naknadno uplaćena. Ali tek početkom 2023.

Ministar za brigu o porodici Ratko Dmitrović tvituje – trudnice i porodilje su kolateralna šteta.

„To je jako dug vremenski period, a opet će one jedanaest meseci na porodiljskom odsustvu imati smanjene plate umesto da im se odmah da pun iznos. Kasnije će poslodavac, svakako, putem reprograma, taj novac da uplati državi“, kaže Mihnjak.

Inicijativa „Mame su zakon“ podseća ministra Dmitrovića da je ceo Zakon o finansijskoj podršci sa decom napisan tako da su gotovo sve trudnice i porodilje zbog njega postale „kolateralna šteta“, od jula 2018. godine. Krajem prošle godine, tražili su, kažu, sastanak i sa njim i sa ministarkom Kisić Tepavčević, ali za sto nisu seli. Šteta...

Marinović: Broj žalbi u oblasti informacija od javnog značaja svake godine raste

<https://rs.n1info.com/vesti/marinovic-broj-zalbi-u-oblasti-informacija-od-javnog-znacaja-svake-godine-raste/>

Poverenik za informacije od javnog značaja i zaštitu podataka o личности je samostalan i nezavisan državni organ kojem se možete obratiti kada potražite neku informaciju od organa javne vlasti i ne dobijete odgovor ili dobijete neki od odgovora kojim niste zadovoljni. Ova institucija u našoj zemlji funkcionira od 2004. godine. Podsećajući na jedan od ciljeva nove Strategije reforme javne uprave, poverenik Milan Marinović kaže da želi da ova institucija u budućnosti omogući svima koji traže informacije da brže i lakše do njih dođu, a da organi vlasti rade transparentnije. U procesu reforme javne uprave, podršku radu nezavisnih tela daje u kontinuitetu i EU.

„Da se odvoji žito od kukolja, da ljudi koji zaista traže informaciju, na brži i lakši način dođu do nje, da organi vlasti transparentnije rade i to jeste jedan od ciljeva Strategije reforme javne uprave“, rekao je Marinović.

Ovako Poverenik za informacije od javnog značaja i zaštitu podataka o личности vidi ubuduće okvire rada institucije na čijem je čelu od 2019. godine. A kakva je uloga Poverenika danas?

U ovom trenutku uloga Poverenika nije beznačajna, ali se svodi na ulogu jednog drugostepenog organa.

„Mi nismo u situaciji kao nezavisan državni organ da građanima obezbedimo informaciju, odnosno da je mi tražimo umesto njih. To je pod 1. Pod 2, mi nismo u situaciji da kada građanin traži neku informaciju od nekog ministarstva ili drugog organa javne vlasti i žali se nama, mi nismo u situaciji, ako donesemo odluku u kojoj kažemo da mora da se da ta informacija, da to sprovedemo sada prinudno jer nemamo takve alatke u rukama shodno sadašnjem slovu Zakona“, dodaje Poverenik.

Broj žalbi u oblasti pristupa informacijama od javnog značaja svake godine raste.

„Razlog može biti dvojak. Ja ne mogu da budem sada pametan da kažem koji je od ova dva pretežniji. Jedan je da organi vlasti, to će mnogi da zaključe, više skrivaju informacije, pa samim tim dolazi do više žalbi. Drugi razlog može biti da je inače povećan broj zahteva za pristup informacijama, pa sledstveno tome povećan je broj žalbi i da građani imaju više poverenja u instituciju Poverenika da će mu obezbediti pristup informaciji pa se zato više žale. Ja želim da verujem da je ovaj razlog drugi preovlađujući, a da li je to zaista ne znam“, ističe.

Ministarstvo državne uprave i lokalne samouprave je, u koordinaciji sa Poverenikom, počelo rad na nacrtu izmena i dopuna Zakona o slobodnom pristupu informacijama od javnog značaja, a ministarka Marija Obradović je najavila ambiciozan plan da se ove izmene i dopune donesu u prvom kvartalu 2021. godine. Poverenik promene smatra neophodnim.

„U vreme kada je donet on je bio jedan od najboljih zakona u svetu, prevaziđen je i sad treba da se dorađuje, prošlo je 15 godina, ali mislim da možemo da donesemo zakon koji će da bude na opštu dobrobit. Očekujem da donese veće ostvarivanje prava, koje je inače i Ustavom proklamovano, pravo na obaveštenost, lakše ostvarivanje prave, brži dolazak do informacija, veću proaktivnost organa vlasti, dakle sve s jedne strane, i onemogućavanje zloupotreba sa druge strane“.

Evropska unija pruža podršku nezavisnim institucijama od samog početka njihovog rada. Osim insistiranja na njihovoj punoj samostalnosti u odnosu na izvršnu vlast i obezbeđivanju adekvatnih kapaciteta za rad, EU je u proteklih 16 godina konstantno pružala stručnu pomoć njihovom radu, oslanjajući se na iskustva dobre prakse u svojim zemljama. Takođe, EU je kroz program SIGMA pružala i stručnu podršku resornim ministarstvima za unapređenje pravnog okvira za njihov rad.

Porez na imovinu veći po celoj Srbiji

<https://direktno.rs/vesti/drustvo-i-ekonomija/329556/porez-na-imovinu-po-gradovima.html>

Iako je pandemija koronavirusom dovela do pada prometa u mnogim oblastima, tržište nekretnina je ostalo gotovo imuno na ovaj virus jer interesovanje za njihovu kupovinu u Srbiji i dalje ne jenjava pa su i cene porasle zbog čega je u većini lokalnih samoprava došlo do povećanja poreza na imovinu.

Kako Blic piše, procenat tog uvećanja je uglavnom jednocifren i kreće se od jednog do šest posto, u zavisnosti od grada ili opštine, ali i zone u kojoj se nekretnina nalazi. Ipak, ima sredina koje nisu pribegle ovoj meri, poput Jagodine, Vlasotinca, Iriga, Aleksinca i još nekih manjih opština.

Te opštine su u manjini jer je porez na imovinu značajna stavka za punjenje lokalnih budžeta pa se one teško odriču ovih prihoda, tim pre što obveznici ovih nameta revnosno izmiruju svoje obaveze. To ne treba da čudi jer su i kazne za kašnjenje visoke i kreću se i do 150.000 dinara. Treba da se zna da procenat uvećanja poreza na imovinu u značajnoj meri zavisi od lokacije na kojoj živite, ali i starosti nekretnine koju poseduje vlasnik. Tako će u Beogradu najveće povećanje poreza zadesiti one koji imaju stanove ili kuće u ekstra zoni, gde su cene nekretnina uvećane za šest odsto.

Od 14 zona, postoje i one gde kvadrat nije značajno ili uopšte uvećan i tamo neće doći do rasta dažbina po osnovu ove obaveze. Interesantno je da je do značajno manjih promena došlo u vrednovanju kuća po zonama pa postoje i one gde će njihovi vlasnici platiti i manji namet.

I u Novom Sadu zbog skoka cene nekretnina, na nivou grada, iznos uvećanja poreza će biti raznolik. Naime, tržišna cena stanova u prvoj zoni je porasla za 3,5 odsto, u drugoj 3,80 a u trećoj 4,93 odsto. Iz novosadske gradske uprave kažu da iako su u nekim zonama cene značajno porasle, stopa u ovoj lokalnoj samoupravi nije menjana od 2013. godine, pa će većina građana biti opterećena sa neznatno uvećanim iznosima.

- Za stan od 50 kvadrata, koji je izgrađen pre 10 godina, u prvoj zoni, prošle godine je porez plaćen 9.806 dinara a u 2021. godini to je 10.038 dinara, što je 231 dinar više. Kod novoizgrađenih

stanova, maksimalno povećanje poreza na imovinu iznosi 373 dinara na godišnjem nivou, i to u prvoj zoni – navodi se u saopštenju.

Građani Kragujevca pak pored uvećanja poreza zbog skoka cena nekretnina, moraće više da izdvoje za ovu obavezu i zbog rasta stope sa 0,3 na 0,4 posto za fizička lica. Zato će prošlogodišnje izdvajanje od 750 dinara skočiti na 1.900 i to za stan površine 60 kvadrata i kuće od 100 kvadrata.

I stanovnici Trstenika koji žive i rade u prvoj zoni imaće veći porez na imovinu jer je vrednost kvadrata porasla za dva odsto. Za ostale vrste nepokretnosti u sve tri zone, u kojima nije bilo prometa, poreska osnovica, odnosno vrednost kvadratnog metra ostaje ista kao u 2020.

Slična sudbina zadesiće i Novopazarce kojima će rešenje u odnosu na prošlu godinu biti uvećano u proseku za 1,5 posto.

Leskovčani će u zavisnosti od zone, porez na imovinu plaćati biti veći od 1,5 do dva posto, u zavisnosti od zone gde stanuju. Tako je u ekstra zoni kvadrat sa 66.089 dinara, koliko je bio u 2019., skočio na 67.537 dinara u 2020. godini u šestoj sa 24.110 na 25.451 dinar.

U Čupriji je stanje je šaroliko, odnosno porez će biti povećan u prvoj zoni za nešto manje od tri odsto jer su cene nekretnine skočile sa 58.197 u 2019. na 59.794 dinara u 2020. godini.

Istovremeno, za kuće u drugoj zoni cena je pala sa 31.413 na 26.389 dinara, zbog čega će i porez biti manji, dok za poslovne objekte i garaže cene nisu menjane.

Slična situacija je i u Pirotu gde će obveznici plaćati neznatno veći porez na imovinu za stanove, kuće i poslovni prostor dok će za garaže plaćati manje.

NASTAVAK PREGOVORA FRILENSERA I DRŽAVE Glavna tema poreska rešenja, a evo kada se očekuje i finalni sastanak

<https://www.blic.rs/biznis/vesti/u-ponedeljak-nastavak-pregovora-frilensera-i-drzave-glavna-tema-poreska-resenja-a-evo/3nh8lwh>

Pregovori između frilensera i predstavnika Poreske uprave biće nastavljani u ponedeljak, 25. januara u 14 časova, najavljeno je iz Udruženja radnika na internetu. To je dogovoreno sa kabinetom premijerke Ane Brnabić.

Predmet razgovora sa Poreskom upravom, kako ističu iz Udruženja, biće konkretni slučajevi i rešenja koje je Poreska uprava već donela, a frilenseri će insistirati na njihovom poništavanju. Takođe bi trebalo da bude utvrđeno koji sve poslovi postoje na internetu, odnosno da se jasnije definiše ko su radnici na internetu i kojim sve delatnostima se bave.

"Nakon serije pregovora imaćemo konačan sastanak u petak sa ministrom Sinišom Malim, premijerkom Anom Brnabić i ljudima iz Poreske uprave", najavili su iz Udruženja.

Podsetimo, prvi razgovor o problemu naplate poreza na prihode fizičkih lica iz inostranstva održan je u ponedeljak, 18. januara, a samo dan kasnije iz Udruženja radnika na internetu stigla je informacija da je Poreska uprava obustavila sve poreske postupke koje je protiv frilensera sprovodila prethodnih meseci.

Miran Pogačar, predsednik Udruženja radnika na internetu, potvrdio je za "Blic Biznis" da, prema informacijama kojima raspolaže, postoji opšta naredba koja je stigla iz centrale Poreske uprave, a koja glasi da se postupci obustave.

"Većina postupaka po Srbiji je obustavljena i o tome su poreske uprave slale obaveštenja. Ipak, javilo nam se nekoliko ljudi koji tvrde drugačije i verujem da je reč samo o propustu koji ćemo ispraviti ovih dana", ističe Pogačar i dodaje da je reč o jednom ili dva slučaja.

U međuvremenu je i ministar finansija Siniša Mali u petak izjavio da se razgovori sa predstavnicima frilensera o naplati poreza odvijaju u dobrom smeru i da će za nedelju dana, nakon još nekoliko sastanaka, biti izneto rešenje za njih.

Posle prvog sastanka najavljeno je da će naredni korak biti kategorizacija frilensera, kako bi se preciznije znalo o kojim grupama i delatnostima je reč.

Iz Udruženja su tom prilikom ocenili da određena volja za dogovorom postoji, a premijerka Ana Brnabić je istakla da su pregovori bili izuzetno teški.

Ona je najavila i da će se raditi na novom zakonu koji će regulisati nestandardne, odnosno fleksibilne oblike rada.

JEDINA GRANA INDUSTRIJE KOJOJ JE ZABRANJEN RAD NALAZI SE NA RUBU EGZISTENCIJE

https://bif.rs/2021/01/jedina-grana-industrije-kojoj-je-zabranjen-rad-nalazi-se-na-rubu-egzistencije/?utm_source=rss&utm_medium=rss&utm_campaign=jedina-grana-industrije-kojoj-je-zabranjen-rad-nalazi-se-na-rubu-egzistencije

Zbog prevencije širenja korona virusa event industrija od 15. marta prošle godine ne radi i ne prihoduje. Ovo je zapravo jedina industija u našoj zemlji kojoj je zabranjen rad.

Predstavnici Udruženja "Ivent industrija" Srbije održali su protest ispred Vlade Srbije kako bi ukazali na problem u ovoj delatnosti ali i kako bi pozvali vlasti na razgovor i našli način da event sektor počne da radi na proleće.

Nikola Dedić ispred ovog Udruženja kaže da je Udruženje osnovano prošle godine, nakon što je zabranjena organizacija svadbi i drugih događaja. Ono broji više od 130 članova – event centara, organizatora različitih događaja, korporativnih proslava, svadbi, ... Među članicama udruženja su i dekorateri, cvećari, fotografi, snimatelji, muzičari, limo servisi, pirotehnika, tehnička produkcija događaja, rental audio i video opreme i još mnogi drugi, a cilj Udruženja je da štiti interese ove branše.

Zabrana slavlja utiče na prihode 20.000 ljudi

Kako Dedić ističe za eKapiju, glavni zahtev Udruženja je da se njegovim članovima dozvoli da rade, ali i da im se omoguće drugi vidovi pomoći, poput finansijske pomoći, ubrzanog pristupa kreditima za likvidnost, odlaganja poreza i doprinosa za zaposlene, kao i ostalih nameta koji su u vezi sa poslovanjem.

„Nama je presudno da nas puste da radimo, naravno, pod određenim merama kojima bi zaštitili i osoblje i goste. Značilo bi nam i da nam se kirije za iznajmljivanje prostora smanje, kao i da se izvrši neki reprogram komunalnih i drugih taksi“, kaže Dedić.

Ističe i da pored brojnih pokušaja kontakata sa predstavnicama vlasti, od države nisu dobili nikakav konkretan odgovor, osim da je država već reagovala u vidu linearne pomoći.

Udruženje je, navodi, sprovelo i istraživanje koje je pokazalo da je oko 20.000 ljudi pogođeno ovim merama zbog nemogućnosti rada.

Od event industrije godišnje 300 miliona evra

Prema istraživanju koje je Udruženje sprovedo, u Srbiji se svake godine organizuje oko 25.000 svadbi. Od toga, prema rečima Dedića, godišnje se generiše oko 300 miliona evra. Napominje da je zbog zabrane ovaj broj u prethodnoj godini bio znatno manji.

„U 2020. je svega 5% događaja ostvareno. Na leto je bilo popuštanja, te je poneki događaj i bio, međutim ni pre, ni posle toga – ništa“, kaže on.

Međutim, u Udruženju veruju da ako se dozvoli rad, da bi broj svadbi u 2021. mogao da bude mnogo veći, naglašava sagovornik.

„Procene su da će zbog otkazivanja i pomeranja u prethodnoj godini, u 2021. biti blizu 35.000 svadbi, čime bismo ostvarili oko pola milijarde evra. A u tom lancu poslovanja imate i proizvođače pića i hrane, distributere, trgovce... A da ne pričamo o korporativnim proslavama, koncertima, festivalima, rođendanima, igraonicima za decu... to su događaji čiji bruto prihodi izađu još više“, kaže Dedić.

Nejednaki uslovi za sve

Na pitanje kako bi mogla da funkcioniše organizacija ovakvih događaja u trenutnim uslovima, Dedić kaže da su kao Udruženje došli do određenih mera.

„Naša ideja je bila da predložimo kompletan program mera koji bi bio primenjen u slučaju da nam dozvole rad. Neke od tih mera su propisivanje određenog broja ljudi po kvadratu, recimo od 5 do 9 m² po gostu. Zatim, propisana udaljenost stolova, testiranje osoblja, zabrana ljubljenja i čestitanja“, objašnjava Dedić.

Podseća da je na leto, pri popuštanju mera, klubovima bio dozvoljen rad, što je, kako kaže, mnogo veći rizik za prenošenje virusa nego svadbe.

„Klubovima je letos dozvoljen rad i time ste imali veliki protok ljudi na jednom mestu koji se zapravo ne poznaju. Na svadbama to može da bude kontrolisano. Kao organizatori događaja, u ovom slučaju svadbi, znate poimence svakog gosta. Velika je razlika u organizaciji i odlasku na svadbe i odlaska u klub“, napominje Dedić.

ZBOG NEPLAĆANJA POREZA MOŽETE I U ZATVOR: Ako ne izmirite dugovanja prete visoke novčane kazne, porez moraju da plate i podstanari

<https://www.kurir.rs/vesti/biznis/3610813/zbog-neplacanja-poreza-mozete-i-u-zatvor-ako-ne-izmirite-dugovanja-prete-visoke-novcane-kazne-porez-moraju-da-plate-i-podstanari>

Za izbegavanje plaćanja poreza, i to ne samo na imovinu, ceh nije mali, a kazne se kreću i do 150.000 dinara.

Procenat uvećanja poreza na imovinu najviše zavisi od lokacije na kojoj živi, ali i starosti nekretnine koju poseduje vlasnik. Kako je cena nekretnina praktično i rasla tokom pandemije u većini lokalnih samoprava došlo je do povećanja poreza na imovinu. Trenutni procenat uvećanja je uglavnom jednocifren i kreće se od jedan do šest odsto, u zavisnosti od grada ili opštine, ali i zone u kojoj se nekretnina nalazi.

Porez na imovinu plaća se kvartalno, i to u roku od 45 dana od dana početka tromesečja, tako da rate dospevaju oko 15. u mesecu: februaru, maju, avgustu i novembru.

Rešenja za porez na imovinu najčešće stižu na adrese vlasnika sa nekoliko meseci zakašnjenja, odnosno obveznici ih za tekuću godinu dobiju tek u martu, aprilu ili maju. Ipak, kako za sve važe isti rokovi, svoju obavezu bi trebalo da izmire prema vrednostima iz prošlogodišnjeg rešenja, a kada im stigne novo moći će da uporede i vide da li je potrebno da doplate određenu sumu ili su možda već preplatili potreban iznos, pa će neku narednu ratu moći da umanje.

Za svaki dan kašnjenja uplate poreza na imovinu obveznik plaća zateznu kamatu, koja trenutno iznosi 9,25 odsto godišnje.

Opštine koje nisu podigle porez su u manjini jer je porez na imovinu značajna stavka za punjenje lokalnih budžeta pa se one teško odriču ovih prihoda, tim pre što obveznici ovih nameta revnosno izmiruju svoje obaveze.

Izbegavanje poreza na dohodak - kazna i do osam godina zatvora

Još jedan od poreza za koji takođe postoje i kazne zbog neplaćanja jeste godišnji porez na dohodak. Obveznici godišnjeg poreza na dohodak građana su sva fizička lica koja su tokom 2019. godine zaradila više od 2,7 miliona dinara ili oko 22.881 evra. Obveznici su i nerezidenti – za dohodak ostvaren u Republici Srbiji. To znači da su oni mesečno zarađivali oko 1.906 evra.

Zakon predviđa kazne po nekoliko osnova, bilo da se ne prijavi porez, da se prijavi u lažnom iznosu ili da se napravi grešku u prijavi.

Praktično, kako se navodi, fizičko lice koje nije preduzetnik, kazniće se novčanom kaznom od 15.000 do 150.000 dinara u slučaju da Poreskoj upravi ne podnese prijavu ili je ne podnese u

zakonskom roku. Ovoliku kaznu mogu da očekuju i oni koji podnesu poresku prijavu, ali je ne potpišu ili u prijavu unesu netačne podatke.

Takođe, ko potpuno ili delimično izbegne plaćanje poreza ili daje lažne podatke o zaradi, pored novčane kazne može da očekuje i kaznu zatvora u periodu do tri godine. Uslov je da iznos poreza koji mora da plati prelazi 150.000 dinara. Kazna je još veća ukoliko izbegne plaćanje poreza iznad 1,5 miliona dinara. U tom slučaju predviđa se zatvorska kazna od jedne do pet godina i novčana kaznu u pomenutom rasponu. I konačno, za lica koja izbegnu plaćanje poreza većeg od 7,5 miliona dinara predviđena je zatvorska kazna od jedne do osam godina.

Porez i za stanodavce, ali i podstanare

Prema procenama, u Srbiji se izdaje više od pola miliona nekretnina, svakodnevno, a tek oko jedan odsto od ove brojke plaća porez na prihod od izdavanja.

Prema Zakonu o porezu građana, nakon zaključenja ugovora o zakupu, lice koje iznajmljuje određenu nekretninu je dužno da Poreskoj upravi prijavi početak ostvarivanja prihoda od izdavanja nepokretnosti. Porez na prihod od zakupa stana iznosi 20 odsto od godišnje visine zakupnine. Ovaj porez se plaća kvartalno, prema poreskom rešenju.

Stanodavci za neplaćanje poreza mogu da plate kaznu od 5.000 pa do 150.000 dinara, a ukoliko visina utajenog poreza prelazi iznos od 150.000 dinara, zaprećene su i kazne zatvora. S druge strane, kazne za podstanare kreću se od 20.000 do 50.000 dinara.

Pored kazne za poreski prekršaj, stanodavac mora da plati i ceo iznos utajenog poreza.

Porez na oružje

Zakonom koji uređuje legalno posedovanje oružja država je značajno smanjila porez za građane koji imaju više komada pištolja ili drugih vrsta cevi.

Oni se sada za jedno oružje, za koje imaju dozvolu, oporezuju sa 18.280 dinara, dok ih svaki sledeći komad registrovanog oružja koštati po 3.670 dinara godišnje.

Praktično, vlasnik tri pištolja koji ima dozvolu za nošenje oružja plaća 25.000 dinara godišnje. To znači da će za jedan komad oružja (koji jedino i mogu nositi) plaćati porez na nošenje, a za ostala oružja porez za držanje.

NEKO LAŽE Vučiću, gde je 1.400.000 glasača?

<https://direktno.rs/vesti/drustvo-i-ekonomija/329562/aleksandar-vucic-vakcinacija-punoletni-gradjani.html>

Plan je da preko 4.200.000 ljudi vakcinišemo, što je negde oko 81-82 odsto punoletnih koji realno žive u Srbiji - rekao je predsednik Srbije Aleksandar Vučić. Međutim, onda se postavlja pitanje kako je pred poslednje izbore punoletnih birača u Srbiji bilo 6.584.376, jer je u pitanju razlika od 1.4 miliona glasača?

Naime, Republička izborna komisija na čelu sa predsednikom Vladimirom Dimitrijevićem 19. juna saopštila je da u Srbiji ima 6.584.376 punoletnih birača, što je potvrđeno i na dan izbora, 21. juna. Međutim, ono što prilično zabrinjava je što je razlika između brojke koju je juče saopštio predsednik Srbije Aleksandar Vučić i u junu predsednik RIK Vladimir Dimitrijević, ni manje ni više nego 1.4 miliona.

Naravno, ova predsednikova izjava naišla je i na komentare na Tviteru.

- Kakav autogol: Ako se vakciniše 4,2 miliona stanovnika to je 81-82% od punoletnih koji trenutno žive u Srbiji. Dakle u Srbiji je 5,12-5,18 miliona punoletnih. 19.6.2020 predsednik RIK, Vladimir Dimitrijević potpisao: 6,584,376 birača. Razlika 1,4 miliona glasača - jedan je od komentara na Tviteru.

Ono što je još interesantno i što nije promaklo tviterašima je izjava i ministra finansija Siniše Malog, koji je u vreme vanrednog stanja rekao da se za državnu pomoć prijavilo 6.200.000 građana, a ako je u Srbiji kao što kaže predsednik nešto više od 5 miliona, kako je onda pomoć isplaćena 6.200.000 građana?

- Taman sekti lepo legne 140 miliončića evrića - jedan je od komentara.